

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobkyně: **Ing. J.P.**, zastoupené JUDr. Milanem Matulou, advokátem se sídlem AK Rožnov pod Radhoštěm, Nábřeží dukelských hrdinů 561, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, Odbor právní a Krajský živnostenský úřad, oddělení státního občanství a přestupků, se sídlem Zlín, tř. Tomáše Bati 21, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.9.2012 č.j. KUZL/54759/2012, sp. zn. KUSP/54759/2012/PŽÚ/Du,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **JUDr. Milanu Matulovi**, advokátovi se sídlem Nábřeží dukelských hrdinů 561, Rožnov pod Radhoštěm, **se p ř i z n á v á** odměna za zastupování žalobkyně ve výši **6.800,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou ze dne 28.11.2012 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19.9.2012 č.j. KUZL/54759/2012, sp. zn. KUSP/54759/2012/PŽÚ/Du a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení. Dále se domáhala přiznání nákladů řízení. Zároveň požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce k ochraně jejich práv. V žalobě uvedla, že tímto rozhodnutím správní orgán velmi závažným způsobem zasáhl do jejich práv.

Usnesením ze dne 26.7.2013 č.j. 58A 7/2013-31 krajský soud žalobkyni ustanovil pro řízení zástupce z řad advokátů, a to JUDr. Milana Matulu, kterého zároveň vyzval k provedení opravy a doplnění podání žalobkyně ze dne 28.11.2012, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení. V doplnění žaloby ze dne 28.11.2011 advokát žalobkyně uvedl, že žalobkyně byla vyzvána dopisem ustanoveného právního zástupce ze dne 13.8.2013 k poskytnutí součinnosti. Tento dopis si nepřevzala a nebylo tedy možné ze strany právního zástupce zjistit současné stanovisko a námitky žalobkyně. Právní zástupce proto v doplnění žaloby vychází pouze z obsahu příslušného správního spisu a jednotlivých podání žalobkyně.

Uvedl, že z právní argumentace žalobkyně vyplývá, že správní orgány obou stupňů nesprávně aplikovaly ust. § 27 odst. 2 správního řádu, neboť jí bylo znemožněno nahlédnout do správního spisu ještě předtím, než správní orgán I. stupně rozhodl o tom, že účastníkem řízení není. Odkázal na ustanovení § 38 správního řádu. Uvedl, že žalobkyně ve svých původních podáních zdůrazňovala svůj právní názor, že měla být účastníkem předmětného řízení i z důvodů uvedených v § 15 a § 18 zákona o přestupcích, tj. že je účastníkem řízení podle ust. § 72 písm. c) přestupkového zákona, neboť pořízená fotokopie občanského průkazu s jejími osobními daty by měla být jejím vlastnictvím a byla správním orgánem zabráná a nebyla jí vydána. Žalobkyně požadovala, aby správní orgán ji považoval za účastníka řízení i z důvodů uvedených v ust. § 72 písm. d) zákona o přestupcích.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 12.7.2013 uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Je toho názoru, že podaná žaloba nesplňuje všechny náležitosti stanovené v § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Konkrétně pak z žaloby není patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Žalobkyně uvedla, že napadeným rozhodnutím bylo zasaženo do jejích práv, aniž by tento svůj závěr jakkoliv odůvodnila. S ohledem na tuto skutečnost žalovaný uvedl, že se s tvrzením žalobkyně neztotožňuje, když je toho názoru, že jím vydané rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, je řádně odůvodněno a do práv žalobkyně zasáhlo pouze v tom směru, že jím bylo potvrzeno předchozí usnesení správního orgánu o tom, že žalobkyně není účastníkem řízení o přestupku. Žalovaný dále uvedl, že v napadeném rozhodnutí podrobně vysvětlil, proč není žalobkyně účastníkem řízení, přičemž svou argumentaci opřel o příslušná zákonná ustanovení. Na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal. Pro úplnost dále uvedl, že předmětná věc úzce souvisí s věcí, která je soudem vedena pod zn. 58A 8/2013. Závěrem svého vyjádření navrhoval, aby Krajský soud v Ostravě žalobu žalobkyně zamítl jako nedůvodnou.

II.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, tedy i řízení a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního.

Krajský soud tak zjistil, že:

- Žalobkyně adresovala Městskému úřadu Vsetín, Odbor správních agend, k rukám paní O., podání ze dne 8.11.2011, ve kterém uvedla, že se obrací na jmenovanou ve věci porušení ustanovení § 2 odst. 6 zákona č. 328/199 Sb. Uvedla mimo jiné, že personální pracovnice paní I. S. firmy RADEKOV spol. s r.o. sídlo Rožnov pod Radhoštěm si po ověření její identity vyžádala občanský průkaz, a bez jejího souhlasu oboustranně pořídila kopii jejího občanského průkazu dne 30.8.2011. Přes opakovanou žádost jí paní I. S. odmítala neoprávněně pořízenou kopii OP vydat. Ředitel firmy na její požadavek o vrácení neoprávněně pořízené kopie OP sdělil, že nemá žádné informace a považuje věc za uzavřenou. Dále žalobkyně uvedla, že bez jejího souhlasu došlo k oboustrannému pořízení kopie jejího občanského průkazu a tím porušení zákona, má i obavu ze zneužití osobních údajů vč. údajů třetích osob.

- Městský úřad Vsetín usnesením ze dne 10.11.2011 č.j. MUVS-s 12565/2011/1/OSA/HSD postoupil podnět žalobkyně ve věci neoprávněného pořízení kopie občanského průkazu, patrně Městskému úřadu Rožnov pod Radhoštěm.

- Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm sepsal dne 30.11.2011 záznam o podaném vysvětlení. Předvolaná Ing. J. P. uvedla: Odvolávám se na dopis ze dne 8.11.2011. Dále uvedla, že se domnívá, že je účastníkem řízení, jelikož byla poškozena způsobeným přestupkem.

- Přípisem ze dne 13.12.2011 Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm sdělil Ing. J. P., že dle § 72 zákona č. 200/1990 Sb. není účastníkem řízení, je pouze oznamovatelem přestupku. Z toho důvodu není umožněno nahlížet do spisu a nebude vyrozuměna o výsledku řízení. Podnět byl zaevidován a projednán.

- Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm dne 1.12.2011 rozhodl o tom, že věc odkládá, aniž zahájil řízení o přestupku na úseku občanských průkazů dle ust. § 16a odst. 1 písm. k) zákona č. 328/1999 Sb., kterého se měla dopustiti I. S. tím, že neoprávněně pořídili kopii občanského průkazu paní P. J.

- Podáním ze dne 29.12.2011 adresovaným Městskému úřadu Rožnov pod Radhoštěm sdělila žalobkyně, že nesouhlasí se způsobem řešení jejího podnětu ze dne 8.11.2011.

- Dne 30.7.2012 se dostavila žalobkyně na Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm, kancelář č. 104 za účelem nahlédnutí do spisu ve věci neoprávněně pořízené oboustranné fotokopie jejího občanského průkazu. Žádala o nahlédnutí do spisu. Dle záznamu jí nebylo umožněno nahlédnout do spisu s odůvodněním, že neprokázala naléhavý právní zájem-náhradu majetkové škody s tím, že není účastníkem řízení.

- Usnesením ze dne 1.8.2012 č.j. MěÚ/KS/30469/2012/Ma Městský úřad v Rožnově pod Radhoštěm, odbor kanceláře starosty rozhodl tak, že Ing. J. P. není účastníkem řízení ve věci řízení o přestupku dle § 16a) odst.1 písm. k) zákona 328/1999 o občanských průkazech, vedeném proti obviněné I. S. pod sp. zn. MěÚ-RpR/19191/12/Ma, mimo jiné s odůvodněním, že okruh účastníků přestupkového řízení je taxativně vymezen v § 72 přestupkového zákona a pro účely řízení o přestupku vyčerpávajícím způsobem. Podle tohoto ustanovení by u Ing. P. přicházelo v úvahu pouze postavení poškozené, pokud by jí v souvislosti s přestupkem vznikla majetková újma vyjádřitelná obecným ekvivalentem, tj. penězi a pokud by se připojila

k řízení s nárokem na náhradu škody. Protože Ing. P. neuvedla, jaká škoda jí v souvislosti s projednávaným přestupkem vznikla, resp. v jaké výši a ani se nepřipojila k řízení s nárokem na náhradu škody, nemohl jí správní orgán přiznat postavení účastníka řízení o přestupku. V předmětné věci byla Ing. J. P. svědkem a nikoliv účastníkem řízení.

- Proti rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 1.8.2012 č.j. MěÚ/KS/30469/2012/Ma podala žalobkyně odvolání ze dne 24.8.2012.

- O odvolání žalobkyně rozhodl Krajský úřad Zlínského kraje dne 19.9.2012 č.j. KUZL/54759/2012, sp. zn. KUSP/54759/2012/PŽÚ/Du tak, že odvolání Ing. J. P. zamítl a usnesení správního orgánu ze dne 1.8.2012, vypravené dne 2.8.2012, č.j. MěÚ/KS/30469/2012/Ma, potvrdil. V odůvodnění žalovaný popsal dosavadní průběh řízení. Uvedl, že z úředního záznamu založeného ve spisovém materiálu bylo zjištěno, že dne 30.7.2012 se odvolatelka dostavila osobně ke správnímu orgánu a požádala o nahlédnutí do spisového materiálu týkajícího se přestupkové věci I. S. O nahlédnutí do spisového materiálu žádala z toho titulu, že je účastníkem řízení. Tvrzení, že je účastníkem řízení uvedla i v podání zaslaném správnímu orgánu elektronicky dne 31.7.2012. Dne 1.8.2012 správní orgán vyhotovil usnesení, jímž konstatoval, že odvolatelka není účastníkem řízení o přestupku vedeného vůči I. S. V tomto usnesení správní orgán uvedl, že odvolatelka není účastníkem řízení z toho důvodu, že okruh účastníků přestupkového řízení je taxativně vymezen v § 72 přestupkového zákona a jiným osobám toto postavení nelze přiznat. Odvolací orgán uvedl, že závěr správního orgánu o tom, že odvolatelka není účastníkem řízení, je správný. Kdo je účastníkem řízení o přestupku stanoví taxativním způsobem § 72 přestupkového zákona. Účastníkem řízení je vždy obviněný z přestupku /písm. a)/, dále poškozený, pokud jde o projednávání náhrady škody způsobené přestupkem /písm. b)/, vlastník věci, která může být zabrána nebo byla zabrána, v části řízení týkající se zabránění věci /písm. c)/, a navrhovatel, na jehož návrh bylo zahájeno řízení o přestupku podle § 68 odst. 1 cit. zákona /písm. d)/. Jiné osoby nemohou být účastníky řízení.

Odvolací orgán konstatoval, že odvolatelka neměla v přestupkové věci vedené správním orgánem pod sp. zn. MěÚ-RpR/19191/2012/Ma postavení účastníka řízení. V předmětném řízení měla odvolatelka z procesního hlediska pouze postavení svědka. V daném případě nebylo pochyb o tom, že odvolatelka nemá v přestupkovém řízení vedeném vůči I. S. postavení účastníka řízení, správní orgán s ní jako s účastníkem řízení nejednal. Odvolatelka nebyla zkrácena na svých právech. Závěr správního orgánu, že odvolatelka není účastníkem řízení o přestupku je správný a má oporu v přestupkovém zákoně i ve správním řádu.

Dále se žalovaný vyjádřil k námitce (odvolatelky) žalobkyně, týkající se doručení zásilky doručované jí začátkem měsíce července roku 2012, k vedení spisu v předmětné přestupkové věci.

Pokud jde o odvolatelkou namítané pochybení obviněné I. S., jež měla porušit ustanovení § 2 odst. 6 zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, odvolací orgán uvedl, že správní orgán vedl vůči jmenované řízení o přestupku. Rozhodnutí v této věci bylo správním orgánem vydáno dne 8.8.2012 a řádně bylo obviněné oznámeno. Rozhodnutí již nabylo dne 23.8.2012 právní moci. Odvolacímu orgánu nezbylo, než odvolání odvolatelky zamítnout a usnesení správního orgánu jako správné a vydané v souladu s právními předpisy potvrdit.

III.

Podle ustanovení § 16a odst.1 písm. k) zákona č. 328/1999 Sb. fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že pořídí kopii občanského průkazu a neprokáže souhlas občana podle § 15a odst. 2.

Podle ustanovení § 72 zákona č. 200/1990 Sb. v řízení o přestupku jsou účastníky řízení

- a) obviněný z přestupku,
- b) poškozený, pokud jde o projednávání náhrady majetkové škody způsobené přestupkem,
- c) vlastník věci, která může být zabrána nebo byla zabrána, v části řízení týkající se zabránění věci,
- d) navrhovatel, na jehož návrh bylo zahájeno řízení o přestupku podle § 68 odst. 1.

Podle ustanovení § 82 zákona č. 150/2002 Sb. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle § 84 odst.3 zákona č. 150/2002 Sb. žaloba mimo obecných náležitostí podání musí obsahovat

- a) označení zásahu, proti němuž se žalobce ochrany domáhá,

- b) vylíčení rozhodujících skutečností,
- c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává,
- d) návrh výroku rozsudku.

IV.

Krajský soud vzal za prokázáno a mezi účastníky bylo nesporné, že žalobkyně tvrdila, že rozhodnutím žalovaného ze dne 19.9.2012 č.j. KUZL/54759/2012, sp. zn. KUSP/54759/2012/PŽÚ/Du správní orgán závažným způsobem zasáhl do jejich práv.

V čem konkrétně tento zásah spočívá, žalobkyně v podané žalobě blíže žádným způsobem nespecifikovala. Z obsahu správních spisů lze dovodit, že zásah spatřovala v tom, že s ní nebylo jednáno jako s účastnicí správního řízení ve věci projednávání přestupku proti obviněné I. S. pro přestupek dle § 16a odst.1 písm. k) zákona č. 328/1999 Sb.

Žalobkyně v žalobě především neoznačila konkrétně zásah, vůči němuž se domáhá ochrany, nevylicila rozhodující skutečnosti, neoznačila důkazy. Ač právní zástupce žalobkyně jevil snahu nedostatky žaloby odstranit podáním ze dne 26.8.2013, pro nesoučinnost žalobkyně nebyly odstraněny vady žaloby řádně a soud proto mohl projednat žalobu pouze v obecné rovině.

Krajský soud se ztotožňuje se závěrem správních orgánů, že žalobkyně nebyla účastníkem správního řízení. Jak uvedeno výše, kdo je účastníkem řízení o přestupku, stanoví taxativním způsobem § 72 přestupkového zákona. Účastníkem řízení je vždy obviněný z přestupku, dále poškozený, pokud jde o projednávání náhrady škody způsobené přestupkem, vlastník věci, která může být zabráná nebo byla zabráná, v části řízení týkající se zabráná věci a navrhovatel, na jehož návrh bylo zahájeno řízení o přestupku podle § 68 odst. 1 cit. zákona. Jiné osoby nemohou být účastníky řízení. Protože přestupkový zákon obsahuje svoji vlastní komplexní úpravu okruhu účastníků řízení, nelze aplikovat ustanovení § 27 správního řádu o účastnících řízení. Žalobkyně neměla v přestupkové věci vedené správním orgánem pod sp. zn. MěÚ-RpR/19191/2012/Ma postavení účastníka řízení - nebyla osobou obviněnou z přestupku, ani v řízení nebyla projednávána otázka zabráná věci. Rovněž tak jí nesvědčilo ani postavení navrhovatele, neboť přestupek obviněné I. S. byl projednáván z úřední povinnosti, nikoliv na návrh, který by byl podán v souladu s § 68 přestupkového zákona (odvolatelka pouze podala podnět k zahájení řízení, který však není návrhem ve smyslu přestupkového zákona), ani postavení

poškozeného, protože se v řízení neprojednávala otázka náhrady škody na majetku (žalobkyně v řízení žádný nárok na náhradu škody na majetku, která jí vznikla přímo přestupkem, nikoliv následně, neuplatnila). Ve správním řízení měla odvolatelka z procesního hlediska pouze postavení svědka.

Řízení o přestupcích jako zvláštní druh správního řízení je upraveno za širokého podpůrného použití zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení. Znamená to, že v tom řízení se zásadně postupuje podle správního řádu, pokud zákon o přestupcích nebo jiný zvláštní zákon dotýkající se přestupků a řízení o nich neobsahuje specifická procesní ustanovení, popřípadě pokud některé procesní instituty neupravuje odlišně od správního řádu.

Správní řád je tedy ve vztahu k zákonu o přestupcích stejně jako k jiným zákonům upravujícím řízení o přestupcích právním předpisem subsidiárním a zákon o přestupcích popřípadě jiný zákon ve vztahu ke správnímu řádu právním předpisem speciálním.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu z důvodů výše uvedených zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./. Za souhlasu účastníků řízení rozhodl soud ve smyslu § 51 odst.1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.

Usnesením ze dne 26.7.2013 č.j. 58A 7/2013-31 krajský soud žalobkyni ustanovil pro řízení zástupce z řad advokátů, a to JUDr. Milana Matulu. Odměna zástupci žalobce byla stanovena za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč (§ 9 odst. 4 písm. d/, § 7 vyhl.č. 177/1996 Sb.), tj. 6.200,- Kč, 2x náhrada hotových výdajů dle §13 odst. 3 téže vyhlášky po 300,- Kč, tj. 600,- Kč, tj. celkem 6.800,- Kč.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení ve smyslu ustanovení § 60 odst.1, 4 zákona č. 150/2002 Sb. přiznána, neboť žalobkyně nebyla v řízení úspěšná a úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval. (Usnesením ze dne 13.6.2013 č.j. 58A 7/2013-25 krajský soud přiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků.)

Pokud žalobkyně poté, co usnesením ze dne 26.7.2013 č.j. 58A 7/2013-31 byl jí pro toto řízení ustanoven zástupce z řad advokátů JUDr. Milan Matula, žádala opakovaně o ustanovení advokáta, přičemž tvrdila, že usnesení o ustanovení advokáta jí nebylo doručeno, krajský soud opětně o této její žádosti nerozhodoval, neboť bylo na žalobkyni, aby si usnesení o ustanovení advokáta převzala. Protože

žalobkyně nebyla při doručování zastižena, písemnost jí byla 2.8.2013 uložena na poště. Následně pak bylo toto usnesení vyvěšeno na Úřední desce soudu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 23. ledna 2014

JUDr. Bohuslava Drahošová

samosoudkyně